

saa bygge en god Udvikling af grønlandske Forhold herpaa.

Knudsen: Jeg skal kun til det ærede Medlems Udtalelser svare, at naar jeg faar Oplysninger om, at den Kryolit, hvoraf Staten skal have Afgift, ikke bliver opmaalt paa den Maade, hvorpaa den efter Instruktionerne skal opmaales, naar jeg faar at vide, at det er noget, der er foregaaet i en Række Aar, under en Række Kontrolører, naar jeg faar at vide, at der indskibes uopmaalt Kryolit, hvis Afgift beregnes efter et løst Skøn, maa jeg være berettiget til, ganske uanset hvad der ellers er passeret i Sagen, at stille det Spørgsmaal for mit Vedkommende, og det er det, jeg har gjort: faar Staten, hvad der tilkommer den, af Kryolitselskabet? Jeg skal dertil føje, at jeg ikke har bygget paa en Artikel i „Social-Demokraten“, som jeg for øvrigt slet ikke har læst, men jeg bygger paa Dokumenter, som ligge ved den Sag, der er indsendt til Ministeriet, og det er ganske paalideligt Materiale.

Ordføreren (Zahle): Jeg fik fuldstændig bekræftet af det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger), hvad der nok anede mig, at han af en eller anden Embedsmand under Direktoratet for den grønlandske Handel, eller hvem det ellers kan være, var bleven lokket ud i noget, hvis Hensigt han ikke er bekendt med. Det skal jeg oplyse det ærede Medlem om — jeg ved, han vil ikke blive misfornøjet med sig selv for det, thi det er ganske utænkeligt, at noget saadant skulde kunne ske. Forholdet er imidlertid det, at naar man rejser den Paastand, at disse Penge ikke ere Penge, Grønlænderne have betalt i Skat til Staten, saa gør man det, fordi man vil have Lov til at bruge disse Penge ogsaa til andre Formaal end dem, der tjene Grønlænderne. Disse Betragtninger deler det ærede Medlem ikke, og saa kunde det Pindehuggeri være undgaaet, da han ikke vil tage de praktiske Konsekvenser.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Inden vi forlade denne Debat om Grønland, ønsker jeg at understrege en Udtalelse, der faldt fra det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), som vel er det Medlem her i Salen, der har størst Kendskab til disse Forhold. Det ærede Medlem betonedes, at hvor meget han end mente, at et eller andet Forhold kunde give Anledning til Kritik, saa kunde og burde det siges, at den danske Stat som Helhed

havde røgtet den stillede Opgave paa en god og værdig Maade. Jeg tror, det er rigtigt overfor de stærke Udtalelser, der ere faldne fra forskellige Sider under disse Dages Forhandlinger, at det, som det ærede Medlem saaledes fremhævede, bliver sagt og bliver sat i Forgrunden for de Udtalelser, de grønlandske Forhold kunne give Anledning til under fortsat Forhandling i den danske Rigsdag. I øvrigt maa jeg sige, at de faldne Udtalelser ikke give mig Anledning til mange Bemærkninger. Jeg skal kun fremkomme med nogle enkelte Oplysninger for at forebygge Misforstaaelse af enkelte Taleres Udtalelser.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) fremhævede, at man lod Grønlænderne betale Missionen, medens det ellers var Forholdet her i Landet, at Staten udlagde de tilsvarende Bidrag. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Statskassen faar sin Indtægt fra Statens Borgere her i Landet, det er altsaa dem, der gennem Statskassen betale disse Udgifter. I øvrigt vil jeg sige, at i de finansielle Opgivelser, vi have faaet i disse Dage, ere Udgifterne til Missionen holdte helt udenfor. Det er sagt fra Ordførers Side, at i de Aar, om hvilke vi havde Regnskabsopgørelse i Betænkningen, var der blevet et Overskud af ca 3½ Mill. Kr., men paa de Regnskaber, der saaledes foreligge her, ere Udgifterne til Missionen, til Kirke- og Skolevæsen ikke opførte. Jeg har ladet undersøge, hvor store Udgifter det har været i de Aar, i hvilke der ikke har været særlige Kapitaler, der have været til Brug for Missionen, og det viser sig, at det har været en særlig Udgiftspost paa mellem 7 og 800,000 Kr., som Staten ad denne Vej har givet i direkte Tilskud. Det ærede Medlem klagede over Taksterne og mente, at de vare ubillige for Grønlænderne. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem kan fremhæve en eller anden Takst, der kan synes noget urimelig, men jeg tror, at det, naar Takstregulativet bliver taget som en Helhed, vil vise sig, at Taksterne, hvis Handelen skulde drives efter almindelige Handelsprincipper, som Helhed burde forhøjes. Ser man paa det finansielle Resultat af Handelsvirksomheden i de sidste henvendte 20 Aar, synes det unægtelig ogsaa at pege i denne Retning. Man maa erindre, at det Overskud, der er Tale om i disse Dage, er fremkommet i en langt tidligere Periode, hvor adskillige af de Produkter, som Handelen har haft sin Indtægt af, vare i ganske anderledes Pris, end Tilfældet er